

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)
den 16 september 1998 *

I mål T-28/95,

International Express Carriers Conference (IECC), branschorganisation bildad enligt schweizisk rätt, Genève, Schweiz, företrädd av advokaten **Éric Morgan de Rivery**, Paris, och advokaten **Jacques Derenne**, Bryssel och Paris, delgivningsadress: advokatbyrån **Alex Schmitt**, 62, avenue Guillaume, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, inledningsvis företrädd av **Francisco Enrique González-Díaz**, rättstjänsten, och **Rosemary Caudwell**, nationell tjänsteman med förordnande vid kommissionen, därefter av **R. Caudwell** och **Fabiola Mascardi**, nationell tjänsteman med förordnande vid kommissionen, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av **Nicholas Forwood**, QC, delgivningsadress: rättstjänsten, **Carlos Gómez de la Cruz**, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

angående en talan om fastställelse av att kommissionen har förhållit sig passiv genom att underlåta att avgöra sökandens klagomål, som grundas på artiklarna 85 och 86 i EG-fördraget (IV/32.791-Repostage),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna C. P. Briët, P. Lindh, A. Potocki och J. D. Cooke,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 13 maj 1997,

följande

Dom

Faktiska omständigheter och förfarande

- 1 International Express Carriers Conference (nedan kallad IECC) framställde den 13 juli 1988 ett klagomål till kommissionen med stöd av artikel 3.2 i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 (EGT 13, 1962, s. 204, svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8, nedan kallad förordning nr 17), angående de åtgärder som olika europeiska offentliga postverk vidtagit mot bruket av "remail".

- 2 Efter skriftväxling skickade kommissionen, den 23 september 1994, en skrivelse till IECC med stöd av artikel 6 i kommissionens förordning nr 99/63/EEG av den 25 juli 1963 om sådana förhör som avses i artikel 19.1 och 19.2 i rådets förordning nr 17 (EGT 127, s. 2268, svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 32, nedan kallad förordning nr 99/63), i vilken den uppgav att den inte hade för avsikt att bifalla IECC:s klagomål i den del detta avsåg artikel 85 i fördraget. Följaktligen begärde kommissionen att IECC skulle inkomma med synpunkter på detta.

- 3 Den 23 november 1994 skickade IECC sina synpunkter till kommissionen och anmodade den samtidigt, med stöd av artikel 175 i fördraget, att ta ställning till klagomålet i dess helhet.

- 4 Eftersom IECC ansåg att denna anmodan inte hade föranlett kommissionen att göra något ställningstagande, väckte den förevarande talan den 15 februari 1995.

- 5 Den 17 februari 1995 tillsände kommissionen IECC dels ett slutligt beslut om avslag på IECC:s klagomål vad avsåg den första aspekten av detta, beträffande artikel 85 i fördraget, dels, vad avsåg den andra delen av klagomålet, beträffande artikel 86 i fördraget, en skrivelse med stöd av artikel 6 i förordning nr 99/63, i vilken sökanden underrättades om skälen till att dennes ansökan inte kunde bifallas.

- 6 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet. Såsom processledande åtgärder begärde förstainstansrätten att parterna skulle förete handlingar och besvara frågor, antingen skriftligen eller muntligen vid förhandlingen. Parterna efterkom dessa krav.

- 7 Den 12 mars 1997 beslutade ordföranden för tredje avdelningen i utökad sammansättning att, i enlighet med artikel 50 i rättegångsreglerna, förena målen T-28/95, T-110/95, T-133/95 och T-204/95, vilka väckts av samma sökande och rörde liknande saker, vad gällde det muntliga förfarandet.
- 8 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid muntlig förhandling den 13 maj 1997.

Parternas yrkanden

- 9 I sin ansökan har sökanden yrkat att förstainstansrätten skall
- fastställa att kommissionens underlåtenhet — att inom två månader efter mottagandet av en formell anmodan enligt artikel 175 i fördraget, vilken ingick i skrivelsen av den 23 november 1994, angående klagomålet av den 13 juli 1988 avseende tillämpningen av artiklarna 85 och 86 i fördraget, såsom detta senare har kompletterats, ta ställning till denna — strider mot artikel 175 i fördraget, samt
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, även för det fall att denna, efter att talan har väckts, handlar på ett sätt som föranleder förstainstansrätten att anse att talan saknar föremål.
- 10 I sin replik har sökanden yrkat att förstainstansrätten skall
- fastställa att IECC:s talan saknar föremål sedan den 17 februari 1995, då kommissionen efterkom den anmodan som IECC hade skickat till kommissionen den 23 november 1994,

- fastställa att det följaktligen saknas anledning att döma i saken,
- i sin helhet förkasta de argument som kommissionen har anfört i sitt svaromål av den 5 april 1995, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, i enlighet med artikel 87.6 i rättegångsreglerna.

11 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogilla talan eller i andra hand, vad beträffar artikel 86 i fördraget, fastställa att den saknar föremål sedan den dag då skrivelsen med stöd av artikel 6 i förordning nr 99/63 skickades, samt
- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Yrkandet avseende passivitet

- 12 Det är ostridigt mellan parterna att talan saknar föremål på grund av de åtgärder som kommissionen har vidtagit sedan talan väcktes.
- 13 Följaktligen skall det konstateras att det inte längre finns anledning att ta ställning till sökandens yrkanden avseende saken i målet.

Rättegångskostnader

- 14 När det inte finns anledning att döma i saken skall förstainstansrätten, enligt artikel 87.6 i rättegångsreglerna, besluta om kostnader enligt vad den finner skäligt.
- 15 Vad beträffar den första delen av klagomålet, angående artikel 85 i fördraget, kan det konstateras att kommissionen, genom skrivelsen av den 23 september 1994, tog ställning i den mening som avses i artikel 175 i fördraget och anmodade IECC att inkomma med synpunkter i anledning av detta. I sitt svar av den 23 november 1994 begränsade sig IECC inte till att inkomma med synpunkter, utan anmodade på nytt kommissionen att ta ställning till dess klagomål. Det är uppenbart att en passivitetstalan, som grundas på en anmodan att vidta åtgärder som har framställts till kommissionen samtidigt som klagandens svar på en skrivelse med stöd av artikel 6 i förordning nr 99/63, har väckts för tidigt. Kommissionen måste nämligen ha rimlig tid på sig för att bedöma klagandens synpunkter innan den slutgiltigt skall ta ställning till klagomålet.
- 16 Vad beträffar den andra delen av klagomålet, angående artikel 86 i fördraget, skall det konstateras att det var först den 17 februari 1995, det vill säga två dagar efter att talan väckts om fastställelse av kommissionens passivitet, som denna tog ställning i den mening som avses i artikel 175, genom att skicka en skrivelse med stöd av artikel 6 i förordning nr 99/63.
- 17 Under dessa omständigheter finns det anledning att besluta att vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

- 1) Anledning saknas att döma i målet.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

Vesterdorf

Briët

Lindh

Potocki

Cooke

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 16 september 1998.

H. Jung

B. Vesterdorf

Justitiesekreterare

Ordförande